

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

GIRONA, DIVENDRES, 11 DE DESEMBRE DEL 1936

NUMERO 10.035

FRANQUEIG CONCERTAT

ESpanya EN RUNES

Un general feixista va declarar-ho tranquil·lament: "—Nosaltres no anem a guanyar, però farem d'Espanya una gran ruïna." Devia saber ja l'arribada dels "Junquers" i dels "Capronis" d'Alemanya i Itàlia enviaven per aquesta "gran" missió.

Amb la mateixa tranquil·litat hom havia destruït ciutats i més ciutats i nostre dissortat país.

Alacant, Cartagena, Guada'ajara, Madrid!

No és l'escomesa d'una lluita violenta i terrible, el que destrueix les ciutats. No són els efectes d'una guerra portada en els fronts fins a la darrera de les conseqüències: és l'espantat i criminal sobre ciutats obertes amb una perfídia inalterable, van sent en runes sota la metralla feixista.

La tècnica alemanya que els militars espanyols, mestres en l'art de fer guerres i batalles, i de lluir les seves habilitats en cabarets i prostíbuls han acollit sense reserves.

Espanya no seria d'ells, però la destruïren tan bàrbarament, que difícilment seria de ningú...

Als indicacions d'aquest modernisme, de bigoti xarlotesc, d'insensibilitat de fera i d'entranyes de caïbal, llança fredament els avions sobre la pàtria que en mala hora el veure néixer, per sembrar la mort i la destrucció.

Sembla que Mussolini, una mica

espantat de les proporcions d'aquest salvatgisme — i no pas per motius humanitaris, sinó per conservar — ha fet uns passos endarrera i els generals salvatges de Burgos tenen només, ara, l'ajut incondicional de Berlín i moltes reserves a Roma.

Deu ésser per això que un home com l'ex-duc d'Alba amb un cinisme comparable solament a l'eixute'a del seu rostre ha fet declaracions a la premsa, justificant el bombardeig de Madrid: "Es una ciutat fortificada — ha vingut a dir — i l'hem de destruir per passar".

I Alacant? I Guada'ajara, i l'avió de l'Air France, el correu Toulouse-Casablanca, que fou aterrat per un avió alemany? També són ciutats fortes?

El feixisme va avançant en un sol terreny: en el de destruir el país.

Perquè en el camp de batalla, malgrat la col·laboració dels estats feixistes, va reculant, fins a perdre de dia a dia, les possibilitats de la victòria.

A l'hora de començar a reconstruir el país ens trobarem vertaderament en una sola posició: la de començar pels fonaments.

Com més altes són les piles de runes més fonda serà la reconstrucció. Ara per ara, ells ens esfondren la materialitat de les ciutats.

En nosaltres quedem, però, les eines de la reconstrucció, els ideals de la llibertat.

Quan calia ésser implacable amb un enemic, ho era dolorosament. Maura, Lerroux i molts polítics monàrquics saben com ferien les seves paraules dites en un to apagat i monòton. I com els seus cops feien sagnar la ferida. Però mai no era més cruel del que calia...

Pau Iglesias — expliquen els seus amics — era la prudència fet carn. Professava la teoria que no cal donar un pas endavant sinó quan es té la certesa de trepitjar terra ferma i de no haver de retrocedir, però sabia que l'exageració d'aquest principi podia convertir-se en quietud i estancament.

Prudent, reflexiu, conscient de la seva responsabilitat, medita molt abans de decidir-se, i així, després, és tenaç i posa la seva voluntat increbantable perquè prevalgui el seu criteri, però no arriba mai a la intolerància, a la intrasigència i a la manca de flexibilitat.

Així el retratava el seu amic Joan Josep Morató.

President de l'Associació Obrera de l'Art d'Imprimir — la Societat obrera de més tradició i més prestigi d'Espanya —; fundador de la Primera Internacional de la Península; creador del Partit Socialista; forjador de la U. G. T.; diputat; home de confiança de milers i centenars de milers d'obriers i camperols.

Si ara visqués Pau Iglesias... Tindria molts anys, els seus ulls no podrien a penes veure la cara dels milicians, les seves mans tremolarien i potser no podria signar. Però la seva figura encorbada assenyalaria sempre als milicians el camí de la victòria i als responsables la línia a seguir.

I encara que hagi mort fa onze

LOS "PASTELES" DE LA DIPLOMACIA

Una extraordinaria fórmula de arreglo

Tenemos que sujetar apretadamente la pluma para que no se nos vaya de entre las manos y hiera a hombres y cosas de una manera despiadada, pero desde luego justísima.

¿En qué cubiletes y maquinaciones y en qué intrigas están metidas naciones que se dicen amigas nuestras, en relación con un supuesto armisticio, o un convenio, o un plebiscito, o un nuevo abrazo de Vergara?

Ni vencedores, ni vencidos, esto quieren decir esos países mediadores y concertadores, a los seis meses de pelea, de un apretón de manos entre las hordas negras de Franco y los milicianos de la nueva España proletaria. Instintivamente, horrorizados, apartamos los ojos de tales palabras porque son un insulto, y un escarnio, y una insensatez. ¡Ni vencedores, ni vencidos! ¿Pero se ha medido y apreciado el alcance de esa frase? Es un trallazo en pleno rostro, es una túrdiga que nos sacan de la piel. Vencidos, sí, hasta el total aniquilamiento, hasta el desangre de la bestia fascista; hasta que los rios españoles lo sean de sangre de los requetés y de la morisma alquilada con los dineros de Juan March, el contrabandista ese que le pagaba las queridas al ex emperador del Paralelo. Simas de cadáveres; escombros las ciudades, cuanto horror se quiera; el fantasma, en la lejanía, de otra Numancia; pero ni vencedores ni vencidos, no. Si "metrificamos" esa sangre vertida tiene, por fuerza, que llegar ya al gañote de esos militares

al servicio doméstico de alemanes e italianos.

Que se nos hable de cuanto deseen, que todo lo admitimos y todo lo escuchamos, pero de combinaciones pacifistas, de concertamientos para reintegrarnos al 15 de julio, como si no hubiera pasado nada...

Increible parece que queden naciones que negocien en ese sentido, irritante por lo absurdo y espantoso de lo pretendido.

¿Nada, nada dice a los diplomáticos internacionales y hábiles confiteros del pasteleo, toda la epopeya de valentía brava del proletariado español que lucha por su libertad y por su honor de que quiere desposeerle un par de dictadores que en todo momento están justificando el atentado personal?

El español honrado no puede ser ni será presa de los coimillos de ese agregado de perros de todas las razas. Y por ello pelea, no por alianzas, ni pactos, ni contubernios. O la victoria, con la gloria mayor, o la madre tierra. Es la única opción. Cohabitaciones, no.

Realizada alevosamente la invasión por la extranjería desaprensiva, que no se nos obsequie con fórmulas, porque aquí no somos médicos ni enfermos, sino enterradores. Enterradores del fascismo.

Seguramente la fórmula de Hitler-Mussolini sea la de que no se pasen armas para las Milicias populares y que, además, se les arrebatasen los fusiles con que defienden su independencia.

¡Valientes hijos de Alá!

E. MOYRON

LA LOTERIA ANTINACIONAL

Que dejen ya de rodar las bolas

Un periódico de Madrid, "Claridad", aboga una opinión y un criterio de actualidad indiscutible: la desaparición de la lotería nacional. Y dicho periódico, en fin de cuentas, no hace otra cosa que venir a coincidir con nosotros en la misma opinión, y es la de que la Lotería tiene que desaparecer al proviso, es decir, al instante. ¿Razones? Tantas se nos vienen y se nos precipitan sobre la pluma, que casi casi estamos por no apuntar ninguna.

Es inmoral y propagadora de toda vagancia, como juego que es, y mata toda iniciativa y adormece todo anhelo emprendedor y es motivo y origen de innumerables desventuras. Derriba los hogares humildes y los sume en la miseria, al socaire de unos cuantos días de felicidad mentida y artificial. Y es, además, una grande estafa, como la que todo banquero de casa de juego realiza.

Por otra parte, el negocio, hoy, es de una pobreza ruinosa y como para que los banqueros — el Estado — se disparesen un pistoletazo; porque los administradores de todos los despachos de venta de lotería devuelven, en mayoría, el papel que se les entrega. El pueblo, adelantándose a las mismas intenciones y los mismos deseos del Gobierno, repudia y desprecia las fortunas que se le prometen, ateniéndose a lo de: cuando alguien te ofrezca dinero, es que te lo quiere quitar.

El momento revolucionario que vivimos y la indole de la revolución y de la guerra nos obliga a que quitemos de delante, enterrándolo para siempre, todo ese papel de lotería del Estado para que no vuelva a hablarse más de la timba nacional. Por ésto

(Segueix a quarta plana)

Si ara visqués...

Abans d'ahir va fer anys. Pau Iglesias morí el 9 de desembre del 1925.

Si ara visqués Pau Iglesias... Les coses que criticaria i les coses que regiraria! Fundà el Partit Socialista i portà pels bons camins. Es barrejà ideològicament amb els anarquistes i sempre tingué amistat amb els dirigents. Discrepà dels comunistes i sempre els considerà en el seu dret.

Anà a Barcelona a crear els sindicats de la U. G. T., perquè la primera U. G. T. sortí de la capital catalana. Els obrers barcelonins en la part més conscient i més educada políticament i socialment del proletariat espanyol, i Iglesias ho comprendé així. I ja mai més no abandonà Barcelona. Ni durant les campanyes de les vuit hores, ni durant l'agitació contra la guerra del Marroc, que congregà en mítings monstres milers de catalans per a escoltar les veus de Salmeron, Azcàrate, Coromines i Iglesias, en una mateixa tribuna.

I tampoc no abandonà Barcelona quan l'escàndol — que llavors era el que després, el 1935, els marxistes radicals havien de fer quedar tan ridícul — de la calç i el ciment.

A Barcelona, Pau Iglesias havia assistit a tota mena d'actes: reunions, mítings, assemblees del Partit, mítings, controvèrsies, discussions amb els governadors, visites inesperades a "Jefatura"...

I havia rebut tota mena de sorpreses: sopars de companyonia, cops de garrot als mítings, dinars d'homenatge...

I Iglesias vingué, molt vell ja, a cercar la salut perduda darrera la taula de dirigent sindical, a Catalunya. Anà durant una temporada a Caldes de Montbui. Allí començà la seva agonia, en realitat, que durà llargues setmanes i que acabà ara fa onze anys, quan Primo de Rivera tenia ja el poder des de més de vint-i-quatre mesos.

Si ara visqués Pau Iglesias. Ell que sempre havia lluitat per la Revolució, que creia en el Socialisme com en la seva pròpia existència i que sabia que a Espanya era on, potser, seria més fàcil fer anar el carro de la societat endavant amb més persistència. La imatge és d'ell mateix, i afegeia:

—Porque los obreros españoles son unos magníficos conductores del carro que ellos mismos están obligados a tirar.

Era més profundament humà que cap dels altres dirigents que hagi tingut la classe treballadora espanyola.

Havia sortit de l'Hospici. I sempre tenia un amor detallístic i cordial pels petits, pels mendicants i pels plantes i animals. No era sentimental, però. Quan li calia trencar una amistat de molts anys, per motius d'honestetat política o de confiança ideològica, no vacil·lava.

S'ha portat com un home! El rei d'Anglaterra ha abdicat

Londres, 11. — Aahir, a la tarda, el rei Eduardo VIII abdicà el tron d'Anglaterra i l'Imperi. El duc de York serà el seu successor.

El Consell de la Societat de les Nacions s'ha reunit en sessió extraordinària

El representant de la República espanyola ha exposat amb tota claretat la situació creada en el terreny internacional per les intervencions d'el feixisme estranger en els assumptes interiors d'Espanya.— Els arguments de Del Vayo han produït una fonda impressió a l'Assemblea.

El Comisari soviètic de l'Exterior ha publicat una nota cridant l'atenció a les potències sobre el fet de que la U. R. S. S. no considera com intervenció la venda d'armes al Govern legítim d'Espanya

Arribada de delegats a Ginebra

Ginebra.— A les deu i minuts del matí ha arribat a aquesta capital M. Vienot, el qual, com és sabut, deu representar el ministre francès de Negocis estrangers, Ivon Delbos, en la sessió del Consell de la Societat de les Nacions, que es celebra avui.

L'acompanyen Masigli i Cumbach, vicepresident de la Comissió de Negocis estrangers.

En el mateix tren arribà lord Cranborne, representant del Govern britànic; Purritch, del de Iugoeslàvia; Edwards, de Chile, i Alvarez del Vayo.

Aquest ha dinat amb Vienot, així com amb l'ambaixador d'Espanya a Londres, Azcarate.

Després del dinar, Alvarez del Vayo conferència amb lord Cranborne.

Sessió extraordinària del Consell de la Societat de les Nacions

Ginebra 11.—El Consell de la Societat de les Nacions començà ahir tarda la seva norantena sessió extraordinària. Comencen les deliberacions sota la presidència del delegat xilè senyor Edwards.

Figura en l'ordre del dia la crida cursada pel Govern legal espanyol, i la queixa turca relativa al "sandjak" de Alexandreta.

El delegat xilè declara que en la seva qualitat de president del Consell tractarà de certs aspectes humanitaris amb relació a la guerra civil espanyola. La sessió d'avui registrarà únicament el discurs del senyor Alvarez del Vayo, ministre d'Estat espanyol, quina declaració serà únicament l'exposició dels motius justificats que varen moure al Govern legal d'Espanya a convocar el Consell de l'organisme ginebrí.

El discurs del senyor Alvarez del Vayo ha causat profunda impressió tant en els delegats qu'assisteixen a la reunió, com a les tribunes, abarrotades de públic i de periodistes vinguts de les cinc parts del món. El saló de sessions ofereix un aspecte magnífic, i l'atmosfera correspon a les grans solemnitats.

Del Vayo ha estat molt metòdic i no ha buscat tòpics d'efecte, sinó que ha exposat molt diplomàticament la situació.

En primer lloc, demostra amb documents irrefutables la intervenció d'Itàlia i Alemanya a favor dels generals rebels espanyols, el qual ha justificat la demanda de convocació del Consell de l'organisme internacional.

El discurs del senyor Del Vayo és particularment incisiu, ja que ve a explicar al món que el Govern legal espanyol estaria d'acord amb la no intervenció sempre que aquesta fos efectiva i no una pura fórmula, al voltant de la qual sorgeixen uns Estats que, violant les més elementals lleis del Dret internacional, manquen a una paraula lliurement concedida.

Finalment, el ministre d'Estat espanyol, en tons de gran emoció i d'in-

discutible sinceritat, diu als delegats presents que l'actual guerra a Espanya no és una guerra civil, sinó una verdadera guerra mundial, lliurada sobre el territori espanyol.

Ginebra, 11.—El discurs del senyor Del Vayo ha estat molt comentat i en els cercles diplomàtics s'agraeix al delegat espanyol el fet de que no hagi buscat ésser melodramàtic, sinó que, amb una serenitat impressionant, hagi expressat objectivament els desitjos i aspiracions del Govern legal espanyol.

El discurs en qüestió, més que una peça oratòria, és una lliçó simple i eficaç de les teories bàsiques del dret internacional. Ha estat metòdic i conseqüent i els punts del discurs, per la seva precisió, hauran estat comunicats íntegres, o al menys en la seva essència, a tots els Governos interessats.

Els periodistes que assistien a la sessió han valorat justament les paraules de Del Vayo, que no buscava aplaudiments, sinó que pretenia presentar les queixes d'Espanya davant del món d'una manera escarida, però concreta.

De totes maneres, en els cercles asabentats es tem que la ineficàcia de l'organisme ginebrí quedí comprovada una vegada més. Sabut és de tot el món que la Societat de Nacions obeeix a unes directrius emanades de Londres i París. Aquesta vegada, els delegats no podran salvar-se de dites directrius, que consisteixen en fer aprovar pel Consell el pla de mediació anunciat oficialment ahir a la nit pel Quai d'Orsay i el Foreign Office.

Es difícil preveure el resultat de la present sessió, però no seria d'estranyar que Ginebra apoïés el pla de mediació, creient-lo molts delegats injust i, particularment, inoportú.

Pel demés, no es creu que la recomanació de la Societat de Nacions apoliant el projecte de mediació tingui molt d'efecte, ja que no deu ignorar-se que Alemanya i Itàlia, principals contraventors de l'acord de no intervenció, no tenen actualment representants a Ginebra.

Impressió de la jornada.

Ginebra, 11.—El president de torn de la Societat de Nacions, senyor Edwards, delegat de Xile, ha desplegat gran activitat tan prompte com ha arribat a Ginebra. Abans d'inaugurar la sessió extraordinària del Consell, ha celebrat diverses entrevistes amb significades personalitats internacionals, especialment amb el secretari general de l'organisme internacional.

Totes aquestes entrevistes han estat relacionades amb la situació espanyola, particularment en el que es refereix als següents extrems:

Primer.—El dret d'asil.

Segon.—La protecció als refugiats polítics.

Tercer.—La protecció als rehenes.

Quart.—Les possibilitats d'una mediació i d'un armistici.

Ha enraonat també de la conve-

niència de que el Consell de la Societat de Nacions tracti de l'humanització de la guerra civil espanyola, però no se sap encara si aquesta qüestió serà incorporada definitivament en l'ordre del dia de la present sessió.

El dia ha començat amb una relativa calma, a pesar del nerviosisme que s'ha notat en certs moments, ha acabat sense acontèixements d'importància, ja que el Consell s'ha limitat avui, solament, a fixar el programa de la presentació.

En acabar la jornada d'avui, es poden obtenir algunes impressions sobre els temes que ocupen actualment l'atenció dels delegats internacionals que es troben a Ginebra, especialment en el que es refereix a la intervenció franco anglesa per a posar fi al conflicte d'Espanya.

Igualment s'han insinuat d'una manera més precisa que fins ara les tendències de les petites nacions.

De les converses particulars que han tingut els caps de les diferents delegacions, es desprèn que la decisió final del Consell es limitarà probablement a prendre nota, d'una forma aprovativa, de la temptativa franco-britànica.

Es considera, en efecte, que el procediment adoptat és el més susceptible de conduir a un resultat, ja que Alemanya no perteneix a la Societat de Nacions i Itàlia no s'ha dignat assistir a les reunions. Per altra banda, ni Anglaterra ni França voldran actuar per iniciativa pròpia ni amb pròpia responsabilitat sense consultar les demés potències.

Altre rumor, molt important, que ha circulat a darrera hora d'aquesta nit, és que Portugal s'adhereix a la iniciativa franco-britànica. De manera que solament queden Itàlia i Alemanya sense haver donat a conèixer encara la seva posició. Com és sabut, la U.R.S.S. fou la primera potència que es va adherir a l'acord entre Anglaterra i França.

LA INICIATIVA FRANCO-BRITÀNICA

Característiques de la proposta.

Londres, 11.— El comunicat publicat pel Quai d'Orsay i publicat igualment pel Foreign Office ofereix a les potències interessades una mediació en la guerra civil espanyola, és una manifestació més de la col·laboració franco-britànica a l'obra d'organització de la pau europea.

La iniciativa franco-britànica és, amb tota seguretat, la iniciativa diplomàtica més important que s'ha emprès des del començament de la insurrecció espanyola i hi ha qui la considera conseqüència lògica de la política de no intervenció de la qual el Govern de França va prendre la iniciativa proposant el pacte de neutralitat.

La iniciativa franco-britànica desitja, abans que tot, fer efectiva la no intervenció a Espanya, establint un control rigorós que impideixi d'una manera absoluta les trameses d'armes i voluntaris a la Península, conforme a les recents suggestions estudiades en el Comitè de Londres.

Cap dels dos Governos volgué fixar-se gaire en les violacions comeses a fi d'obtenir un apaijament total, amb l'adhesió de tots els països.

El restabliment de la pau a Espanya comportaria tres fases: primer, acord entre les Potències amb vistes a la mediació; segon, armistici entre els dos bàndols en lluita; tercer, plebiscit nacional en forma que es determinaria ulteriorment.

En els cercles polítics anglesos, en discutir-se les possibilitats d'èxit d'aquesta mediació, consideren que seria molt necessari que la Conferència Panamericana aportés el seu concurs a l'obra de pacificació.

El projecte ha estat comunicat a varis Estats sudamericans, els quals l'han rebut favorablement. Segons sembla, tant París com Londres consideren que deu unir-se un valor moral a la possible mediació. Aquest valor moral ningú el pot representar millor que els països sudamericans, per la fraternitat de raça, idioma i pensaments amb relació a Espanya.

Es creu sapiguer que varis representants diplomàtics sudamericans han estat advertits pels seus respectius Governos per a que segueixin d'aprop les negociacions amb mires al restabliment de la pau a Espanya i això es considera com un signe de l'interès despertat per aquesta iniciativa a l'Amèrica del Sur.

Energica nota de Litvinof.

Moscú, 11.— L'Agència Tass comunica que Litvinof, comissari de Negocis estrangers ha facilitat a la Premsa una nota molt energica en la que diu que amb motiu de la proposta de mediació a Espanya i amb relació

als treballs del Comitè de no intervenció el Govern soviètic deu cridar l'atenció a les potències sobre el fet de que la U.R.S.S. no considera la venda d'armes a un Govern legal i reconegut per Moscú com una violació de la no ingerència.

Finalment Litvinof acaba dient que la U.R.S.S. està disposada a prendre part en tota discussió sobre la trama de voluntaris a Espanya i sobre l'acció mitjançera proposada per dues potències europees.

Comunicació a Washington.

Washington, 11.— Els ambaixadors de França i Anglaterra han comunicat al Departament d'Estat de Washington la proposició franco-britànica de mediació en l'actual guerra civil a Espanya.

Els Estats Units segons es desprèn de certes declaracions de personalitats governamentals prescaren "un apol moral" a dit intent de mediació.

Per altra part se sap que certs Governos europeus desitjarien que el text de mediació fos examinat i adoptat per l'actual Conferència de la Pau que es ve celebrant a Buenos Aires.

Les esferes oficials italianes.

Roma, 11.—En les esferes oficials es manté rigorós mutisme sobre el

projecte franco-britànic de mediació per a establir un armistici que posí fi a la guerra civil espanyola.

Impressions dels cercles oficials i de l'opinió belga.

Bruselles, 11.—En les esferes oficials i entre la massa popular en general la noticia de la determinació anglo-francesa ha estat acollida amb visible satisfacció donant una sensació d'apaijament europeu i al·livi a la tensió internacional experimentada durant aquests darrers dies.

El desig manifestat en totes les esferes belgues és que la mediació tingui èxit, per quan la lluita espanyola havia originat varis rocaments del partit socialista amb les altres agrupacions polítiques, ja que aquell s'ha mostrat sempre favorable a la causa dels lleials espanyols i partidari d'un apol efectiu al Govern legítim de la República espanyola.

En el terreny diplomàtic, es considera que la iniciativa franco-britànica constitueix una nova prova de la col·laboració entre ambós països.

Encara que el Govern belga no es trobi directament afectat per aquesta qüestió, és indubtable que el seu proposit és d'afavorir dita mediació, i pogués contribuir d'alguna manera a ella.

L'actuació del Tribunal Popular

Aquest matí ha tingut lloc a la Sala de judicis del Tribunal Popular la vista de la causa instruída contra Manuel Prat Güell, Martirià Butinyà, Francesc Vallmajor, Joan Joanola i Pauli Jinjaume, tots ells veïns de Banyoles, acusats de desafectes al règim.

Presidia el Tribunal el ciutadà Buhigas, actuant de Fiscal el ciutadà Miquel Gayolà. La defensa estava confiada a l'advocat Lluís Franquesa.

Després de l'interrogatori dels processats, es passà a la prova testifical proposada pel Fiscal. Compareixen els testimonis Lluís Oliva, Miquel Verdager i Martí Bramon els quals acusen als processats de gent de dreta, remarcant que el processat Manuel Prat havia consentit unes detencions governatives que tingueren lloc el juliol de l'any passat, malgrat el jutjat els posà en llibertat.

Per la defensa compareixen els testimonis Silvestre Bach, Narcís Reverterter i Pere Pagès, tots ells obrers de la fàbrica de curtits de Manuel Prat, que declaren a favor del seu patró.

Es llegida la prova documental de la defensa consistent en dos certificats acreditant l'un que la dona del processat Ginjaume es troba gairebé cega i l'altre de l'Alcalde de Pontós donant bones referències del processat Vallmajor.

El Fiscal diu que Banyoles és l'eix de tota la reacció, i que hi havia un casal que era la base de l'extensa xar-

xa del clericalisme. El Comitè de Banyoles — diu — ha portat aquesta homes perquè el poble, que mai s'equivoca, faci justícia. Confirma el Fiscal remarcant que el poble de Banyoles ha escollit en els processos la representació de la reacció de Banyoles. Quan a Martirià Butinyà, el mateix ha confessat que era de dreta, que administrava finques amb uns 200 masovers, a més, administrava dues fàbriques i tenia un comerç, per tant — diu el Fiscal — era un que vivia esplèndidament a costes dels camperols i obrers. Era a més d'Acció Ciudadana i s'hi haguessin vençut en el criminal moviment feixista, hauria estat un dels dirigents de la repressió.

En referència a Manuel Prat, el Fiscal remarca que era de la Lliga, havent ocupat el càrrec d'Alcalde gestor durant el bienni negre. Home disciplinat—diu el Fiscal— havia contribuït a la repressió d'octubre.

Pauli Jinjaume era un carlí de soca rel i d'Acció Ciudadana, i malgrat que al·lega que ho era apremiat per la misèria, el seu historial és de que quan era jove era carlí actiu i convençut.

Joan Joanola, és un indefinit, el mateix confessa que vatava a les dretes o feia combinacions electorals, però és el tipus d'home que actua amagat. Assistí al miting de Calvo Sotelo a Barcelona i per tant tenia conomicitances amb el partit polític que aquest representava.

Estadi Municipal de Vista Alegre

Camp del "Girona F. C."

Diuenge dia 13 Desembre 1936. — Tarda, a les 2'25

ÚLTIM PARTIT DE CAMPIONAT DE CATALUNYA (EN EL NOSTRE CAMP)

F. C. Barcelona

Urquiaga
Zabalo — Rafa
Argemí — Garcia — Balmunya
Ventolrà — Escolà — Gual — Barceló — Munillo

CONTRA

Girona F. C.

Florenza
Farró — Torredelot
Trias — Gómez — Madern
Lluc — Trujillo — Bramón — Rancel — Parera

DETELLES PER PROGRAMES

CAFÈS CORNELLÀ

NOVA CREACIÓ DE LA CASA

Cafès N. C. A. marca registrada en paquets, caixetes i pots de metall (Patentats)

DE VENDA EN TOTS ELS ESTABLIMENTS DEL RAM

Ronda Dr. Robert, 7-9 — GIRONA

PER TELÈFON

BARCELONA

ACCIDENT FERROVIARI

Barcelona, 11. — Ahir, a dos quarts de set de la tarda, a l'estació de Bell-lloch, fou atropellat per un tren Pere Bages i Manresa, de 45 anys d'edat, veí de Bellver. Segons sembla, l'accident fou degut a haver-se posat en marxa el comboi en el moment en què Bages travessava la via per sota dels vagons.

DARRERES NOVES DEL FRONT D'ARAGO

Barcelona, 11 (2 tarda). — Comunicat del matí de l'honorable conseller de Defensa coronel Díaz Sandino a S. E. el President de Catalunya:

Sector d'Osca. — L'enemic ha intentat assaltar les nostres posicions del manicomi d'Osca i ha estat rebutjat i castigat.

La seva artilleria ben aviat ha estat continguda pel foc de les nostres peces.

Sector de Bujaraloc. — En una avançada efectuada s'han arribat a aconseguir posicions dominants situades a 150 metres del poble de Vilar del Ebro. En el tros recorregut per les nostres forces s'han recollit nombrosos cadàvers dels facciosos amb armament.

A la resta dels fronts, sense novetat.

COMPANYS

Barcelona 11, (2 tarda). — Aquest matí el senyor Companys no ha sortit de la residència on ha estat treballant al seu despatx i ha rebut la visita d'un realitzador estranger.

SUICIDI

Barcelona, 11. — En el seu domicili del carrer de Margarit, es suicidà, disparant-se un tret al cap, Juli Bermelló, de 62 anys.

El cadàver, per ordre del Jutge de guàrdia, fou traslladat al Dipòsit Judicial.

LA REUNIO DEL CONSELL, AJORNADA

Barcelona, 11 (2 tarda). — El Conseller primer senyor Tarradellas no ha rebut als periodistes. El seu secretari els ha dit que havia estat suspesa la reunió del Consell de la Generalitat que havia de celebrar-se avui, essent ajornada fins el vinent dimarts.

MADRID

FRANÇA ESTA AL NOSTRE COSTAT

València, 11. — Al seu retorn de l'estranger, el President de l'Audiència de València féu als periodistes les següents manifestacions:

— El poble francès està amb nosaltres. L'ambient internacional ha evolucionat ostensiblement a favor de la República espanyola.

A la nostra arribada a París, trobarem als carrers una profusa propaganda realitzada per les dretes per a desprestigiar-nos. Es destacaven en ella uns mapes en els quals en cada població espanyola figura un dibuix simbolitzant un excés. L'assassinat de monges, afusellaments, incendi, etc.

Aquests dibuixos anaven acompanyats d'epígrafs que deien: "Aquesta és l'obra del Front Popular espanyol".

La major part de la premsa fa

quaranta dies que quasi no donava notícies de les zones lleials, i en canvi prodigava la dels sectors facciosos fent ressaltar suposades victòries dels feixistes.

Avui tot això ha canviat. París apareix inundat de propaganda a favor nostre i no és fàcil trobar un sol cartell dretista; i quan hom es posa en contacte amb el poble, arriba a la convicció que la nostra gesta es vista no sols amb simpatia, ans encara amb entusiasme.

El senyor Rodríguez Olazabai dedicà després paraules de calorós elogi per al nostre ambaixador a París, senyor Araquistain i per a la comesa realitzada per tots els seus entusiastes col·laboradors a les seves immediates ordres, feliçment assistits i secundats per l'obra efectuada per l'Oficina de Propaganda de la Generalitat de Catalunya.

HA ESTAT AJORNAT EL MITING DE DIUMENGE

El ministre de Propaganda i Premsa, senyor Esplà, ha facilitat una nota participant que n'ha rebut una altra del Comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, en la qual es comunica l'ajornament del miting que estava anunciat per a diumenge vinent a Barcelona, al Palau Nacional.

Ultima hora de Madrid

Madrid, 11. (5:30 tarde). — Després del incendio de anoche el enemigo ha vuelto a la carga durante esta madrugada en el terreno de la Ciudad Universitaria. Un ataque más de los syous con todo el aparato de sus terribles máquinas de guerra. Pero al aparato terrible se opuso como siempre la resistencia heroica de nuestros soldados, siendo rechazado el enemigo con numerosas bajas. Nuestra artillería ha castigado algunas concentraciones observadas en el frente sud de Madrid. La aviación no ha sido vista en toda la mañana. En nuestras filas se han presentado cinco soldados del ejército regular. Las fuerzas de choque de Franco se desgastan a cada combate y continúan pidiendo refuerzos a sus aliados de Europa. Las primeras horas de la tarde se presentan pacíficas y silenciosas. Algún cañonazo por el frente.

Madrid, 11 (5:30 tarde). — A las dos y media de la madrugada ha fallecido el redactor de "Paris Soir", Andrés Delapresse, víctima de la cobardía agresión de la aviación rebelde al aparato comercial de la Embajada francesa. Ha fallecido a consecuencia de una peritonitis.

Bilbao, 11. (5:30 tarde). — En cumplimiento de la sentencia dictada por el Tribunal popular ha sido ejecutado el ex teniente de caballería Manuel Lucio Vallespir.

Gijón, 11. (5:30 tarde). — La ofensiva iniciada por nuestras tropas continúa brillante y eficaz en ambos sectores. En el sector de Grullas ha sido ocupado el pico del Arca. En el sector de Sobrando la quinta Ibereda y el monte Canales inflingiendo innumerables pérdidas al enemigo. Con esta operación Oviedo ha quedado aislado y solo tiene un estrecho paso por el monte Naranco, aunque ha de hacerse únicamente con caballería puesto que la carretera está tomado entre el pueblo Olivares y el monte Otero.

Nuestros tanques han efectuado una incursión hasta Posada de Llaneza, llegando al Soto de Regueros e incendiando varias casas de este lugar.

En dirección del Escamplero a Santillano se han visto contingentes de caballería mora recién llegados sobre los cuales se hizo fuego causándoseles bastantes bajas.

También ha sido tomado brillantemente el monte Gimelo por las tropas de Taboada.

NOTÍCIES

El nostre estimat company i amic, ciutadà François Francis, redactor de "L'Independent" de Perpinyà, ha celebrat una conversa amb el ciutadà Puig Pujades, Cònsol d'Espanya en aquella Vila del Rosselló, el qual entre altres coses, diu:

"Jo sóc aquí, per a fer la guerra. No interpreteu malament aquesta frase. Car ella significa que la meua acció moral té per objecte aconseguir el nombre més considerable d'adeptes a la nostra justa causa.

Així mateix va fer França en temps de la Gran Guerra. Jo no vull posar cap més exemple que les manifestacions culturals franceses, que mereixen a la iniciativa d'un gran patriota. En Emmanuel Brousse, tingueren lloc a Barcelona l'any 1915. Aquest mateix any, Mr. Lucien Poincaré oferí a la capital de Catalunya en nom de l'Institut, una rica biblioteca. I França, que en aquells moments lluitava com nosaltres ho fem avui, en nom del dret i de la llibertat, va veure els voluntaris catalans combatre al costat dels seus soldats. Barcelona sempre generosa acollí amorosament centenars d'infants francesos vinguts de les regions envaïdes.

Em permeto recordar aquests fets, que segurament trobaran ressò en el cor dels vostres compatriotes, en particular dels Rosellonencs, en aquestes hores que Espanya necessita l'ajut de tots els seus amics. Per la guerra, he dit si, amb les armes de l'entusiasme de la raó i de la propaganda en defensa de la dignitat d'Espanya.

A la nostra creuada per la defensa de la democràcia deuen aportar-hi el seu concurs, tots els pobles liberals del món, per quan el destí d'Espanya és el destí d'Europa.

La França, ha demostrat ja la seva simpatia per la causa del proletariat espanyol. Els demòcrates espanyols així ho esperen del seu passat, de la seva noblesa i de la seva generositat.

Puig Pujades, que nosaltres hem vist amb el somriure plàcid, en el despatx dels mantenedors de la Ginebra d'Or, quan en Maig floreixen les ginesteres, s'ha transformat. No és pas el poeta qui parla, és el ciutadà saturat de patriotisme.

El Consolat ens diu en acabant, és obert per a tots. Hi trobareu sempre un amic, i un veritable català de l'Espanya lliure."

Us recomanem no deixeu de contribuir a la subscripció PRO INFANCIA OBRERA, a profit dels infants refugiats, la qual ha estat encarregada a RADIO GIRONA.

El ciutadà Bertran de Quintana ha estat nomenat jutge popular de Barcelona pel Govern de la Generalitat de Catalunya.

L'Associació de Funcionaris Municipals d'aquesta Ciutat ha fet entrega de la quantitat de 550 pessetes al nostre company Conseller de Sanitat i Assistència Social, per tal d'ésser distribuïdes, com millor li plagui, en les atencions benèfiques de la Casa d'Assistència Social.

Es digne d'admirar aquesta gestió altruista i també recomanable per a que les altres Associacions d'aquesta ciutat puguin seguir l'exemple.

Els mestres d'aquesta ciutat que tenen pendent de cobrament la quantitat en concepte d'equivalència de lloguer de pis que l'Ajuntament els hi satisfà, corresponent al tercer trimestre d'enguany, poden passar per la Dipositaria municipal per tal de fer-los-hi efectiva.

SOCORS ROIG INTERNACIONAL Secció Catalana

Comitè Local de Girona

Ha reaparegut "Suport", publicació periodística del Comitè de Control del S. R. I. No cal dir amb quin interès supliquem la seva divulgació entre tots els gironins. El nostre quinzenari ha d'ésser conegut i llegit arreu de la nostra ciutat i comarques. Ultra les dades i fotografies que palesen el "suport" prestat als braus i tantes vegades herois lluitadors antifeixistes, conté uns articles de vàlua indiscutible.

"Suport", quinzenari del Socors Roig Internacional.

Compreu-lo, llegiu-lo i propagueu-lo.

—Leciones de Francés. Profesora nativa y con título. Plaça del Ora, 18, 2.º 1.º

Nota de l'Alcaldia:

La mendicitat i caritat pública és desconeixuda quan les funcions d'assistència social estan totalment complertes. El nou règim no admet ni tolera la caritat pública, que és humiliant pel que l'exerceix i pel que la favoreix, essent depriments els espectacles que donen a la via pública els pidolaires i encara més els esguerrats.

El Consell Municipal de Girona, que a tothora vetlla pel compliment de les funcions d'assistència social, ha decidit prohibir la mendicitat i caritat pública, establint un servei de vigilància per tal de fer desaparèixer aquesta plaga.

Hom posa en coneixement dels veïns que seran admeses totes les denúncies que es formulin contra aquesta deixalla del règim capitalista. Les denúncies hauran d'ésser per escrit, concretant el nom del pidolair, si és possible, i el lloc on acostuma a pidolar.

Els agents encarregats del servei seran responsables personalment de les denúncies que es presentin.

CENTRE D'UNIO REPUBLICANA

Girona

L'acte públic antifeixista organitzat pel Centre d'Unió Republicana d'aquesta ciutat que havia de celebrar-se demà dissabte, ha quedat "pornat" pel pròxim dia 19, prenent-hi part els següents oradors: Joaquim Morillo, Josep Juvé, Joaquim Franquesa, Josep Mascort, Josep Ma Corredor i Miquel Santaló.

Aquest miting antifeixista tindrà lloc a la sala d'espectacles del Centre d'Unió Republicana, presidint-lo el company Pere Cerezo.

PARTIT SINDICALISTA

Avui, a les 9 i mitja de la vetlla tindrà lloc al local social (Peixeteries Velles, 1) sobre el Cafè Norat, l'anunciada conferència a càrrec del farmacèutic de l'Hospital de les Comarques Gironines, En Joan Santaló Sors, en la qual desglossarà el tema sobre la "Guerra química".

Es indubtable, que el nostre poble està completament orfe, en el que fa referència a sapiguer el que té que fer en cas d'un bombardeig de gasos.

Es per això que el Partit Sindicalista ha invitat a totes les entitats antifeixistes de Girona per tal de que escoltin la paraula autoritzada del camarada Santaló sobre el tema d'actualitat.

J. LLOBET
METGE

EX-ACRIGAT DE L'HOSPITAL DE PARÍS

Gorja, Nas i Orelles

CONSULTA:
11 a 1 matí
i 4 a 6 tarda

LORENZANA, 30 pral.
TELEFON, 391

GERONA — BARCELONA

El proper diumenge es jugarà a l'Estadi de Vista Alegre el darrer partit del campionat Català, ja que el Girona solament li mancarà jugar a Granollers.

El Barcelona, doncs és el visitant, i com cada any el camp estarà ple, ja que el públic és el partit que espera amb més interès.

Si el Girona guanya el partit no tindrà que fer la promoció fatídica i en canvi jugarà el torneig que la Federació està organitzant i si el perd després irremissiblement quedarà classificat en un dels darrers llocs.

Creiem sincerament que els jugadors gironins sabran fer-se càrrec del compromís que seria pel Girona perdre el proper diumenge i que per tant guanyarà el partit.

XAVI

La Junta Directiva, assabenta a tots els jugadors que pel partit de diumenge tenen que entrar al camp per la porta de casa Bruno.

DELS ESCRITS PUBLICATS A L'AUTONOMISTA EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS :

Francesc Vallmajor, ex-capellà, el Fiscal reconeix que és un home sincer que no ha fet política.

Acaba el Fiscal demanant la pena de mort pels processats Butinyà i Prat reclusió perpètua pels processats Joanola i Ginjaume, i la pena de treballs a Girona pel processat Vallmajor.

El defensor Lluís Franquesa, fa un brillant parlament en defensa dels processats, dient que al seu entendre no corresponen els càrrecs fets pel Fiscal amb les penes sol·licitades. Analitza una per una les acusacions fetes i demana al Tribunal que dicti una sentència més favorable pels processats.

Immediatament es suspèn el judici per reunir-se el Tribunal. Un quart d'hora més tard el President llegeix la sentència que és com segueix: Es condemna a la darrera pena als processats Martirià Butinyà i Manuel Prat, reclusió perpètua a Joan Joanola i Paulí Ginjaume, aquest darrer en un Asil de Vells; i a dos anys de treballs a disposició del Consell Municipal de Girona a Francesc Vallmajor, ex-capellà.

El president pregunta si el Tribunal creu que han de commutar-se les penes de mort, contestant afirmativament pel que es refereix a Butinyà, i negativament pel processat Prat.

Bosch Masgrau J.M.º
METGE

TIPIÒLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES

MEDICINA GENERAL
MALALIES DEL COR I PULMONS.

CONSULTA:
11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda

Plaça de l'oli, 2, pral. — GIRONA
TELÈFON, 261

GENERALITAT DE CATALUNYA
Comissaria Delegada a Girona

INTERVENCIO

L'Honorable Conseller de Finances ha disposat el pagament dels lliuraments següents, els quals podran ésser fets efectius pels interessats en la Caixa d'aquesta Comissaria a partir del dia 14 del present mes:

Pere Fàbregues, 150 ptes.; Pere Fàbregues, 204; Fills d'E. Barangé, 759; Josep Lloveras, de Llagostera, 136'60; Josep Solés i Batet, Llagostera, 85'55; Successors de F. Auguet, 99'75; Josep M. Busquets Mollera, 95; Josep Chalain, 90; Societat Anònima Rexach, 88; Admor. Casa Assistència, 58; Josep Pardàs, 316'50; Josep Serra, 24'50; Vidua de Manuel Camps (Pon Major), 12; Lluís Puigdemont, 60; Lluís Pont, 157'70; Control Obrer Casa Pérez Xifra, 84'30; J. Martí Rotllan, 18'35; Pelai Maruny, 25'90; Dolors Ametller, 65; Cooperativa Fluid Elèctric, 1.170'14; Taxis "Cros", 30; Tomàs Torres, 31'90; M. Ribas Soler, 800'25; Josep Ensesa, 1741; Joan Franch i Compte, 26; Aguas Potables de Girona, S. A., 16'51; Josep Culubret, 154'50; Miquel Ferrer, 246'30; Id. Id., 165; Lluís Torrellas, 94'40 i 20'70; Josep Pradas, 80 i 10; Candi Santaló, 230'30; Garatge Coll, 124'95; Josep M. Martí Rotllan, 100; Narcís Palahi, 100; Joan Viader, 1.160'25; Ignasi Servitja, 69'50; Josep Tajà, 239; Francesc Giral, 10'40; Agustí Corominas, 651'70; Electro Química Berenguer, 265; Electricidad y Suministros, 162'40; Francesc Bernad, 12; Narcís Clara, 107; Brigada de Cuina del Batalló de Montanya, 468; Encic Gudayol, 12'25; Dolors Ametller, 116'75; Jaume Farró, 495; Rosend Rovira, 204; Adroher Germans, 357'20; Transport Collectivitzat de Girona, 830'15; Albert Frigola, 31'50; Andreu Casas, 17'75; Amadeu Montanya, 209'50; Alberch i Companyia, 2.992'10; Pere Mota, 1.957; Cooperativa Obrera d'Edificació, 6.286'96; Domènec Comas Grau, 3.394'64; Cooperativa de Treball "La Constructora Econòmica", 11.373'67 i 13.095'87; Ajuntament de Palau Sabardera, 12.000; Joan Brugué Romans, 12.018'42; Miquel Martí, de Barcelona, 5.500; Rivière, S. A., de Barcelona, 801'55; Vidua d'Agustí Bosch, 875; Peninsular Grand Hotel, 183'30; Comitè de Control Collectivitzat de Salt, 2.479'10 i 2.629'65; Sindicat de la Construcció, Collectivitat de Girona, 1.008'30; Electricidad y Suministros, 198'70; — Total: 98.332'71 pessetes.

Girona, 10 de desembre del 1936.

L'Interventor, J. Suris.

El Comitè de Control aquesta que mai se Confirmar el poble de Bells processats reacció de Bells Butinyà, el era de dreta amb uns 200 estrava dues nerg, per tant un que vivia dels campe Acció Ciutadengut en el rista, hauria de la repres-

el Prat, de la Lliga d'Alcalde gese. Home dis-havia com- octubre.

un caril de dana, i mal- era apremia historial és de caril actu

indefinit, ell va a les dre- e electoral, e que actu- ng de Calvo r tant tenia partit polític

egre

les 2'25

RE CAMP)

na

unlloc

arera

RAMES

ENS PARLA UN MUSIC:

«L'auditori soviètic i la meua obra»

Després d'un llarg temps d'estar absent, he tornat diferents vegades a la U. R. S. S. El principal motiu d'aquestes visites, ha estat la gran atracció que aquests Estats exercien sobre els músics. Aquesta atracció, no solsament està basada en el fet que el públic soviètic estima i admira la música. La música es allí com una necessitat i una part íntima de la vida social, mentre en altres països, per exemple França, la qüestió solsament es debat en els ambients d'art i entre els compositors. En canvi, escrivint música a la Unió Soviètica, hom percebeix que la nostra afirmació és un fet.

¿Es que el públic soviètic caten millor la música que el públic d'altres països? Dificil es donar una resposta, doncs cal distingir abans entre les dues menes en què pot classificar-se el públic soviètic. Una, és la de l'auditori de coneixements musicals, d'un sentit molt agut, amant dels clàssics, i que es mira amb recei els autors moderns. L'altra, és la dels nous iniciats, la dels nous oients que encara no han adquirit la perfecta

comprensió musical. Es a aquest públic que em referiré preferentment. La revolució soviètica obrí les portes de les sales de concert a les masses que abans mai havien pogut gaudir de la música seriosa o que, fins i tot, els era desconeguda. Actualment, a gairebé tots els grans concerts, una quarta part, i de vegades la meitat de les localitats, són reservades als treballadors de qualsevol factoria, o als empleats d'alguna Institució. Molt sovint esdevé ésser la primera vegada que acudeixen a una sala de concerts, i les seves reaccions davant la música són diverses; alguns parlen o estornuden, altres fins s'emocionen visiblement. N'hi ha que no hi tornen mai més, però, en canvi, n'hi ha d'altres que queden suggestionats, atrets, convertint-se per la resta de llur vida en autèntics entusiastes de la música, i assisteixen amb constància als concerts. El nou aficionat, mentre s'inicia en l'art musical, a cada nova audició sap distingir més i millor els valors de l'art i, per consegüent, és un més que va a engròixar l'estol d'aquell públic cada vegada més intel·ligent.

El contacte amb aquests nous iniciats, m'ha impulsat a compondre procurant solventar el problema d'atendre a la formació d'aquestes noves masses d'aficionats, facilitant-los-hi el camí de la perfecta comprensió musical. Per tant, escric música per a llurs necessitats, però no per mitjans que es redueixen a la repetició de la vella cosa i donant preferència a les fórmules de fora, sinó ateneut al que crec més important: evitar la propagació del mal gust del públic. Aquest és un problema difícil, però un dels més interessants per al compositor, i ara estic treballant per tal de solucionar-lo. De primer antuvi, vaig compondre la música del breu film "Tinent Kije", i la comèdia de Tairoff "Nits d'Egipte", que foren presentades en el teatre de "Cámara" de Moscou.

Procuraré descriure la concepció que va inspirar-me: Tairoff havia tret aquesta versió d'"Antoni i Cleopatra", de Shakespeare, precedida de "César i Cleopatra", de Bernard Shaw. La raó que inspirà a Tairoff a combinar la fusió d'aquestes dues obres, fou que Shaw descrigué Cleopatra en la flor d'una vida jove, i Shakespeare en el capvespre. En la producció del teatre de "Cámara", l'obra de Shaw fou recollida com a pròleg de la de Shakespeare; tot vist des del punt de vista de la moderna concepció russa.

En aquesta producció, la meua música serveix per a la caracterització dels personatges principals, intensificant, també, les principals situacions dramàtiques. La gran part es executada per l'orquestra, situada a convenient distància per a poguer apreciar bé totes les sonoritats i procurant, dins el possible, la simplicitat en l'estil. Aquesta simplicitat del llenguatge musical, no m'ha fet renunciar a la labor de solventar els problemes que he anunciat anteriorment. M'ha donat una preparació per al treball de més serioses composicions simfòniques, cercant el gust més refinat, i aprofitant la meua experiència musical. Dins d'aquesta mena de composicions, puc qualificar la meua "Cançó simfònica" als Concerts Paracello, escrita al mateix temps que les "Nits d'Egipte". Si he parlat principalment del meu treball com a compositor, és desitjant ajudar les masses que aspiren a conèixer la música; però, encara no estic capacitat com a professor, si bé el meu propòsit és inclinar els meus deixebles a fomentar les riques variants del llenguatge musical. Una conseqüència del meu propòsit, es que a cada nova audició soc visitat pels assistents al darer curs de Teoria i Composició en el Conservatori de l'Estat, de Moscou, i aquests deixebles m'ensenyen les seves composicions, procurant aclarir els seus dubtes (en un pla de camarada, més que de professor), agraint-los llurs consultes, ja que puc apreciar, després, els resultats positius d'aquestes reunions. Aquests estudiants de classe superior, són qualificats compositors que no necessiten, per a continuar llur treball, el canvi d'impressions, car ells estan prou capacitats per a crear noves idees. Es per això que vull aspirar que ells coneguin tota la múltiple riquesa musical, posant, per aquest fi, tots els meus mitjans per tal que pugui guanyar llurs inquietuds intel·lectuals en bé de la música.

LA LOTERIA ANTINACIONAL

Que dejen ya de rodar las bolas

(Ve de la primera página)

ca, por dignidad, por la propia estimación y por austeridad. Búsqense, alléguese recursos por vías distintas, por otros caminos, que ya los hay, pero jamás, jamás, jamás, extrayendo a ningún ciudadano, con censurables espejuelos para coger a Londres, un dinero del que tiene que avergonzarse la revolución social a que estamos asistiendo. Largo Caballero, nuestro camarada de siempre, tiene la palabra y la pluma. Y tiene también la "Gaceta". ¿Atenderá, una vez más, a todos los españoles que le piden la supresión "vitalicia" de la lotería antinacional? Porque ya ni tan siquiera es un vicio. Nadie juega; y no probando su suerte nadie, si hay alguno que a ello se aventure, se corre el riesgo y el peligro muy probable, de que resulte afortunado ese individuo, y en ese caso, si el Estado no cobra o recauda y encima ha de pagar un premio, el negocio, entonces, es tan saneado como si se dedicase desde mañana mismo a facilitar duros auténticos a peseta la pieza.

Dr. F. Font Miralles

Consultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrió

RAIGS X

Avinguda Alvarez de Castro, 9, primer xamfrà Plaça Hospital

Consulta: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6
Telèfon, 351

— Es ven una cuina-cuina i una cuina econòmica.
Rat: Progrés, 4, 2a, 2a

DELS ESCRITS PUBLICATS A L'AUTONOMISTA EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS :

CARNET DEL RADIOIENT

HORARI PROBABLE DE LES EMISSIONS DE RADIO GIRONA. E. A. J. 38

Emissió de sobretaula

- A les 13.—Obertura. Senyals horaris pel carilló. — Música Variada en discs.
- A les 13'20.—Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Girona.
- A les 14.—Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat del matí i Sumari del "Diari Oficial" de la Generalitat de Catalunya.
- A les 14'15.—Servei d'informacions de R. A. C. — E. A. J. 15 (Eventual).
- A les 15.—L'hora de la visita infantil a l'Estudi de Ràdio Girona amb motiu de la subscripció Pro-Infància Obrera, a profit dels petits refugiats.
- A les 15'15.—Notícies des de Madrid i FI DE L'EMISSIÓ.

Emissió de Nit

- A les 19'30.—Obertura. Senyals horaris pel carilló.— Emissió de les Joventuts Llibertàries, Grup de Cultura i Propaganda de la FAI.
- A les 19'40.—Diari parlat C.N.T.-F.A.I. (Informació dels fronts).
- A les 20.—Conselleria de Defensa, amb les noves oficials de la guerra. Retransmissió per R. A. de C.
- A les 20'20.—Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.
- A les 20'40.—Servei especial d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.
- A les 21.—Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat oficial.
- A les 21'30.—Concert per l'Orquestra Simfònica de Ràdio Associació de Catalunya.
- A les 22.—Diari parlat "L'Espurna" del P.O.U.M. — Continuació del concert.
- A les 22'15.—Servei d'informacions de R. A. C.-E. A. J. 15 (Eventual).
- A les 22'30.—Fi de l'emissió.

PROGRAMA PELS DIMARTS I DIVENDRES

Emissió de sobretaula

- A les 13.—Obertura. Senyals horaris pel carilló. Música variada en discs.
- A les 13'10.—Emissió del Comitè d'Enllaç de les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya i Joventuts Llibertàries de la Federació Anarquista Ibèrica.
- A les 13'20.—Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Girona.
- A les 14.—Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat del matí i Sumari del "Diari Oficial" de la Generalitat de Catalunya.
- A les 14'15.—Servei d'informacions de R. A. C.-E. A. J. 15 (eventual).
- A les 15.—L'hora de la visita infantil a l'Estudi de Ràdio Girona.
- A les 15'15.—Notícies des de Madrid i FI de l'Emissió.

Emissió de nit.

- A les 19'30.—Obertura. Senyals horaris pel carilló. Emissió dedicada als camperols de Catalunya, per la Conselleria d'Agricultura. — A continuació: Diari parlat C.N.T.-F.A.I. (Informació dels fronts).
- A les 20.—Conselleria de Defensa, amb les noves oficials de la guerra. Retransmissió per R. A. C. de C.
- A les 20'20.—Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.
- A les 20'40.—Servei especial d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.
- A les 21.—Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat oficial.
- A les 21'30.—Concert per l'Orquestra Simfònica de Ràdio Associació de Catalunya.
- A les 22.—Diari parlat "L'Espurna" del P.O.U.M.
- A les 22'15.—Servei d'informacions de R.A.C.-E.A.J. 15 (eventual).
- A les 22'30.—Fi de l'emissió.

SUBSCRIVIU VOS A
L'AUTONOMISTA

SERGI PROKOFIEFF

Marca registrada

COLMADO CANADELL

Sols és l'legítim el que porta el precinte amb el seu escut.
COMPTE AMB LES IMITACIONS.

VINS SELECTES
Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU

Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrodona

DIPOSIT EXCLUSIU:

HIVERN...

VEGI VD, L'EXTENS I VARIATS ASSORTITS EN GÈNERES PER A LA PRESENT TEMPORADA TRAJOS I ABRICS D'IMMILLORABLE QUALITAT. SEMPRE EL MES NOU. — ELS MILLORS PREUS

SASTRERIA QUINTANA
PLAÇA de les CASTANYES